

La institució militar, una institució ben lligada al poder governamental.

LA MILI: QÜESTIÓ SOCIAL

Hi ha un moment al llarg de la vida de la gran majoria de joves que tenen un coneixement directe de l'exèrcit, l'experiència obligatòria de la mili, el servei militar.

Parlant amb uns o amb altres sobre aquesta qüestió et queda un ampli ventall d'opinions i reaccions. Però segur que d'una manera o altre el servei militar és un període important i crític en la vida d'una persona.

Quan un jove ha fet els 18 anys o està a punt de fer-los sap que d'un moment a l'altre arribarà a casa seva una papereta cridant-lo per anar a tallar-se, i a partir d'aquí la constant de la mili serà present en ell durant quasi 10 anys, passant, com no, per l'any i escaig d'estada obligatòria a un destí, que per poca sort que tingui serà lluny de casa.

Encara no fa massa temps hom considerava que un jove es feia home quan acabava la mili. Avui són pocs, sortosament, els que encara pensen això, ja que és ben present que en l'evolució de la persona influeixen molts més factors i no, només els 14 o més mesos de servei.

L'INFLUÈNCIA EN LA PERSONALITAT

El fet d'anar a la mili comporta en canvi en la personalitat de l'individu; ja que es troba immers en un nou món on es requirirà per un horari rígid i re-

petitiu, obeient unes normes sense saber mai el perquè, fent uns esforços inútils i sense concordança amb el temps actual i marcat per una jerarquia, tant pels oficials com pels propis companys ja veterans.

La influència del servei militar vindrà quantificada tant per la pròpia institució com pel caràcter inicial del jove.

Durant la llarga estada a la caserna, l'individu es veurà afectat per una sèrie de variacions en la seva personalitat, com a conseqüència de la relació soldat-exèrcit, donada per la necessitat d'adaptar-se a aquesta nova vida.

Aquest canvi de personalitat el podem trobar, al millor dels casos, en que el noi tímid i poc considerat en la vida civil, passi a un primer lloc en

la vida militar i que el noi líder i desenvolupat passi a un segon lloc. Però també el contrari, és a dir, que cada un, intensifiqui el seu paper -el líder, imposarà més el seu protagonisme i el tímid es reclourà i serà objecte de crítica i burla per part dels seus companys-. Com es veu, durant aquests mesos de servei militar, un jove pot canviar i ser diferent del que ha sigut fins aquell moment.

OBLIGACIÓ, NO DRET

Encara que la llei general del Servei Militar, actualment vigent, diu que el servei militar "es un derecho que alcanza a todos los españoles varones que reúnen condiciones de edad y aptitudes psicofísicas", cap jove es creu això de "derecho" ja que tothom sap que és un dret apressant i per

tant una obligació. Segidament et preguntes el perquè d'aquest "derecho" i la mateixa llei et diu que "los españoles tienen el derecho y el deber de defender a España".

En aquesta confrontació entre dret i obligació és on cau la preocupació del jove, ja que pocs es qüestionen el sí o el no a l'exèrcit en un país. L'opinió majoritària dels joves és a favor del servei militar voluntari o per un temps de prestació social d'utilitat pública.

Des del segle XIX, aquí a Espanya, el fet d'estar a favor del servei militar era una opinió de dretes i estar en contra, d'esquerres. Però actualment l'esquerra tradicional sembla que hagi modificat la seva postura davant l'antimilitarisme.

ALTRES PAÏSOS

La qüestió del servei militar és vista i tractada de distinta manera en cada país; així tenim el cas anglès i nord-americà amb un servei voluntari d'un exèrcit professional i formes intermèdies de tipus de milícia popular com ara Lugoslàvia, o de servei militar-ciudadà com és el cas de Suïssa. Els països veïns com França o Itàlia també tenen un servei militar obligatori, però tenen reconeguda l'objecció de consciència i alguna altre millora en les condicions; encara que al ser països de l'OTAN tenen el inconvenient de ser destinats a altres països.

